

परीक्ष

त्वात् तथालम् ।) वारुणी । मदिरा इति मेदिनी । ते । २०६ ॥

परिहारः, पुं, (परिहृयतेनेनेति । परि + हृ + घञ् ।) अवज्ञा । अनादरः । इति शब्दरत्नावली ॥ (“परिहारो नाम तस्यैव दोषवचनस्य परिहरणं यथा नित्यमात्मनि शरीरस्थे जीवलिङ्गान्यपलभ्यन्ते तस्य चापगमात्प्रोपलभ्यन्ते तस्मादस्यः शरीरादात्मा नित्यः शरीराच्चेति ।” इति चरके विमानस्थानेऽध्याये ॥ त्यागः । परिवर्जनम् । यथा, राजतरङ्गिण्याम् । ४ । ६७६ ।

“द्वृत्तस्य प्रभोरन्यत परिहारात् न भेषजम् ॥” गोपनम् । यथा, शकुन्तलायां १ म अङ्के । “कथमिदानीमात्मानं निवेद्यामि कथं वा आत्मनः परिहारं करोमि ॥” विजितद्रयादिकम् । यथा, मनुः । ७ । २०१ ।

“जित्वा सम्पूजयेत् देवान् ब्राह्मणांश्चैव धार्मिकान् ।

प्रदद्यात् परिहारांश्च ख्यापयेद्भयानि च ॥”

ख्यानविशेषः । यथा, मनुः । ८ । २३७ ।

“धनुः शतं परीहारो ग्रामस्य स्यात् समन्ततः ॥” अत्र कुल्लूकभट्टः । “चतुर्हस्तो धनुः शस्या यष्टिस्तथाः पातः प्रचेपो ग्रामसमीपे सञ्जासु दिक्षु चत्वारि हस्तशतानि त्रीन् वा यष्टिप्रचेपान् यावत् पशुपचारार्थं शस्यवपनादिसंरोधपरिहारः कार्यः ॥”

परिहार्यः, पुं, (परि + हृ + ण्यत् ।) परिहार्यः । वलयः । इति भरतहिरूपकोषः ॥ परिहरणीये त्रि ॥ (यथा, शकुन्तलायाम् १ मे अङ्के ।

“न परिहार्यो वस्तुनि पौरवाणां मनः प्रवर्तते ॥”)

परिहासः, पुं, (परि + हस् + भावे घञ् ।) परिहसनम् । ठाड्ठा इति भाषा । परीहासः । यथा । “परिहासः केलिसुखः केलिर्देवननमैश्वरी ॥” इति त्रिकाशेषः ॥ तत्पथ्यायः । क्रौडः २ देवना ३ । इति शब्दरत्नावली । वर्करा ४ । इति जटाधरः ॥ (यथा, शकुन्तलायाम् २ ये अङ्के ।

“परिहासविजल्पितं सखे ! परमार्थेन न गृह्यतां वचः ॥”)

परीक्षकः, त्रि, (परि + ईक्ष + क्तुल् ।) निरूपकः । (यथा, पञ्चतन्त्रे । १ । ८४ ।

“परीक्षका यत्र न सन्ति देशे

नार्चन्ति रत्नानि समुद्रजानि ।

आभौरदेशे किल चन्द्रकान्तं

त्रिभिर्वराटैर्विपणन्ति गोपाः ॥”)

तत्पथ्यायः । कारणिकः २ । इत्यमरः । ३ । १ । ७ ॥

परीक्षते अवधारयति प्रमाणेन । यथा, बह्विना परीक्षकः स्वर्णस्य स्वर्णकारः । कारणेहेतुभिश्चरति कारणिकः इति भरतः ॥

परीक्षा, स्त्री, (परि + ईक्ष + क्तुल् ।) परीक्षा । राज्ञा धर्मकामार्थमयैरमात्यादेर्भावतत्त्वनिरूपणम् । इति भरतः ॥ यथा,—

परीक्षा

“भेदोपजापावुपधाधर्माद्वैद्येत् परीक्षणम् ।”

इत्यमरः । २ । ८ । २१ ॥

सर्वतोभावेन दर्शनम् ॥

परीक्षा, स्त्री, (परित ईक्ष्यतेऽनया । परि + ईक्ष + “गुरोश्च हलः ।” ३ । ३ । १०२ । इति अः । ततष्टाप् ।) दिव्यम् । अथ दिव्यानि । तत्र दृहस्यतिः ।

“धटोऽमिरुदकश्चैव विषं कोषश्च पञ्चमम् ।

षष्ठञ्च तडुलाः प्रोक्तं सप्तमं तप्तमाषकम् ॥

अष्टमं फालमित्युक्तं नवमं धर्मजं स्मृतम् ।

दिव्याद्येतानि सर्वाणि निर्दिष्टानि स्वयम्भुवा ॥”

अथ किन्तिद्वयम् ।

तत्र मानुषप्रमाणानिर्णयस्यापि निर्णायकं यत्तद्विद्यमिति लोकप्रसिद्धम् । एतद्व्यतिरिक्तं प्रपथानामस्ति तथार्था कालान्तरनिर्णयकत्वेन तेषां भेदात् । अपिना मानुषप्रमाणसत्त्वेऽपि यत्र धटादीनामङ्गीकारस्तत्रापि तद्वति इति सूचितम् । अतएव लिखितसाक्षिभुक्तिरक्षणचिविधमानुषप्रमाणभिरप्रमाणं यत्तद्विद्यं प्रमाणं तत् प्रमाणं न भावैकगोचरं किन्तु भावाभावाविशेषेण गोचरयतीति । तत्र महाभियोगेषु दिव्यान्वाह याज्ञवल्क्यः ।

“तुलाम्यापो विषं कोषो दिव्यानीह विशुद्धये । महाभियोगेष्वेतानि शीर्षकस्यैव भियोक्तरी ॥” विशुद्धये सन्दिग्धार्थस्य सन्देहनिवृत्तये । महाभियोगेषु महापातकादिगुरुतराभियोगेषु । शीर्षकस्य इति शीर्षकं प्रधानं व्यवहारस्य चतुर्थपादो जयपराजयलक्षणः । तेन दृष्टो लक्ष्यते तत्र तिष्ठतीति शीर्षकस्यः तत्प्रयुक्तदण्डभागीत्यर्थः । महाभियोगान् स्पष्टयति कालिकापुराणम् ।

“परदाराभिशापे च चौर्थागम्यागमेषु च । महापातकशस्तेषु स्याद्विषं वृषसाहसे । प्रतिपत्तौ विवादे च पणस्य स्थापने कृते । तत्रैव स्थापयेद्विषं शिरःपूर्वं महीपतिः ॥ परदाराभिशापे च बह्वो यत्र वादिनः । शिरोहीनं भवेद्विद्यमात्मनः शुद्धिकारणात् ॥”

पितामहः ।

“शिरःस्थाविहिनीनानि दिव्यानि परिवर्जयेत् । चत्वारि तु घटादीनि कोषस्यैवाशिराः स्मृतः ॥” महाभियोगेतरेषु कोषमाह स्मृतिः । कोषमप्ये च दापयेत् । याज्ञवल्क्येनाभियोक्तुर्वादिनः शिरोवर्जिताभिधानादभियोग्यस्य दिव्यकतुल्यं प्रतिपादितम् । अक्तमाह काव्यायनः ।

“न कचिदभियोक्तारं दिव्येषु विनियोजयेत् । अभियुक्ताय दातव्यं दिव्यं दिव्यविशारदैः ॥” प्रत्यर्थिस्वीकारेणार्थिनोऽपि दिव्यमाह याज्ञवल्क्यः ।

“रुथा वान्यतरः कुर्यादितरो वर्जयेच्छिरः । विनापि शीर्षकान् कुर्यान्नृपदोऽथ पातके ॥” इतरोऽभियुक्तः शिरः शरीरदण्डमर्थदण्डं वा वर्जयेत् स्वीकृत्यात् । दृहस्यतिः ।

परीक्षा

“ज्ञेहातृक्रोधाहोभतो वा भेदमायान्ति साक्षिणः । विधिद्वयस्य दिव्यस्य न भेदो जायते कचित् ॥” भेदः यत्वाहैपरीक्षम् । यत्तु काव्यायनवचनम् । “क्रिया न वैदिकी प्रोक्ता विदमानेषु साक्षिण्यु । लेख्ये च सति वादेषु न स्याद्विषं न साक्षिणः ॥” इति तद्गुणान्वितसाक्षिसत्त्वे । यथा व्यासः । “मणिमन्त्रौषधिवलात् प्रदत्तं वा विधानतः । विसंवदेद्विद्यमपि न तु साक्षी गुणान्वितः ॥”

अतएव नारदः ।

“युक्तिष्वप्यवसन्नासु श्रपथेनैनमर्हयेत् ॥” एनं विप्रर्थयमाणमर्थं अर्हयेत् पीडयत । निर्द्वारयेदिति यावत् ॥ * ॥ श्रपथानाह नारदः । सत्यवाहनशस्त्राणि गोवीजकनकानि च । देवतापितृपादांश्च दत्तानि सुक्रतानि च ॥ सृष्टेश्चिरांसि पुत्राणां दाराणां सुहृदान्तथा । अभियोगेषु सर्वेषु कोषपानमयापि वा ॥ इत्येते श्रपथाः प्रोक्ता मनुना स्वल्पकारणात् ॥

दृहस्यतिः ।

“यथोक्तविधिना देयं दिव्यं दिव्यविशारदैः । अयथोक्तप्रदत्तानु न शक्तं साध्यसाधने ॥ अदेष्टुकालदत्तानि वहिर्वादित्तानि च । अभिचारं सदा त्वेवं कुर्वन्तीह न संशयः ॥” वहिर्वादित्तमभियोक्तारं विना कृतम् । एतच्च प्रायिकं आत्मशुद्धिपराणामभियोक्तारं विनापि दिव्यविधानात् ।

तथा च नारदः ।

“राजभिः शङ्कितानाश्च निर्दिष्टानाश्च दस्युभिः । आत्मशुद्धिपराणाश्च देयं दिव्यं शिरो विना ॥ * ॥” अथ दिव्यदेशाः । काव्यायनः । “इन्द्रस्थानेऽभिस्तानां महापातकिनां वृणाम् । वृषदोहप्रवृत्तानां राजद्वारे प्रयोजयेत् ॥ प्रातिलोम्यप्रसूतानां दिव्यं देयं चतुष्यथे । अतोऽन्येषु च कार्येषु सभामध्ये विदुर्मुधाः ॥” इन्द्रस्थाने इन्द्रध्वजस्थाने ॥ * ॥

अथ दिव्यकालाः । पितामहः ।

“चैत्रो मार्गशिराश्चैव वैशाखश्च तथैव हि । एते साधारणा मासा दिव्यानामविरोधिनः ॥ घटः सर्वैकः प्रोक्तो वाते वाति विवर्जयेत् । अग्निः शिशिरहेमन्तवर्षासु परिकीर्तितः ॥ शरद्वर्षे तु सज्जितं हेमन्ते शिशिरं विषम् । कोषस्तु सर्वदा देयस्तुला स्यात् सार्वकालिकीति ॥”

मिताक्षरायां नारदः ।

“न श्रूते तोयशुद्धिः स्थानोष्णकाष्ठेऽभिप्रोधनम् । न प्रादृषि विषं दद्यात् प्रवाते न तुलां वृष ॥” नारदः ।

“पूर्वाह्णे सर्वदिव्यानां प्रधानं परिकीर्तितम् । नापराह्णे न सन्ध्यायां न मध्याह्ने कदाचन ॥” श्रूते हेमन्तशिशिरवर्षासु । उष्णकाले ग्रीष्मशरदोः । वर्षासु विषनिषेधस्तुतुर्वातिरिक्तपरः । वर्षे चतुर्विधा मान्ना इति वक्ष्यमाणनारदवचनान् । तडुलादीनान् विशेषानभिधानात् सार्वकालि-